

DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . Mk. 270
miesięcznie . . . . Mk. 100

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 40 Mk.

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 25.

Nr. 22. | Lublin, dnia 10-go czerwca 1922 roku. | Rok II.

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Zwolnieni: W Wydziale Opieki Społecznej Wanda Głębocka, pielęgniarka „Osady Dziecięcej‘ ‘i Józef Maculewicz, st. buchalter—od 1 lipca r. b. na własne żądanie.

Urlopowani: W Wydziale Opieki Społecznej Marja Żarska, zarządzająca kuchnią dla inteligencji od 1 czerwca r. b.

Z obrad Magistratu.

(Posiedzenie 1-go czerwca—uchwalono):

1. Wypłacić urzędnikom i oficjalistom miejskim należącym do kat. A i B. jednorazowy dodatek w wysokości ogółem 60% uposażenia miesięcznego, składającego się z płacy zasadniczej, dodatku za wysługę lat i studja wyższe, dodatku drozyźnianego, i dodatku funkcyjnego (za kierownictwo) z wykluczeniem natomiast wszelkich innych dodatków.

Do otrzymania tego dodatku uprawnieni są wszyscy ci, którzy pozostają na służbie miejskiej najmniej od 1 maja 1922 r.

Młodocianym pracownikom poniżej lat 18, należącym do kategorji niższych funkcjonarjuszów wypłacić tytułem jednorazowego dodatku 60% pobieranego przez nich faktycznie uposażenia.

Wyłączeni od tego dodatku są pracownicy kontraktowi, przyjęci na czas w umowie z góry oznaczony, a nadto ci, których wynagrodzenie umowne jest wyższe od uposażenia urzędnika lub funkcjonarjusza, spełniającego analogiczne lub podobne funkcje, pracownicy sezonowi i czasowi, a wreszcie z pośród funkcjonarjuszów odbywających służbę wojskową, poza wiekiem poborowym, funkcjonarjusze samotni.

Wydatek spowodowany wypłatą tego dodatku, należy księgować na dodatki drozyźniane w budżecie właściwego wydziału.

2. Statut o wprowadzeniu obowiązku szkolnego w m. Lublinie przyjąć w 1 czytaniu i skierować do opinji Radcy Prawnego Magistratu.

3. Wystąpić do Rady Miejskiej z wnioskami następującymi:

Rada Miejska uchwala:

I. Na podstawie art. 3—9 Ustawy

z dnia 18/XII 1921 r. Dz. Ust. Nr. 2 poz. 6 o zasileniu finansów miejskich pobrać w roku 1922:

a) podatek od obrotu w wysokości 0,2% od sumy obrotów, osiągniętych przez przedsiębiorstwa i zajęcia zawodowe, które na podstawie ustawy o państwowym podatku przemysłowym podlegają procentowemu podatkowi od zysku.

b) 50%-owe dodatki do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego od wszystkich innych przedsiębiorstw i zajęć zawodowych i zarobkowych, które na podstawie Ustawy o państwowym podatku przemysłowym podlegają tylko państwowemu zasadniczemu podatkowi przemysłowemu.

c) Na poczet podatku od obrotu pobrać dodatki do zasadniczego podatku przemysłowego w wysokości 100% tego podatku od przedsiębiorstw podlegających opłacie podatku od obrotu.

2. Na podstawie art. 11—16 tejże samej ustawy pobrać w 1922 r. przekazany gminom miejskim podatek od nieruchomości w wysokości 30% przeciętnego podatkowego dochodu z nieruchomości.

3. Na podstawie art. 21—25 wyżej wymienionej ustawy pobrać w 1922 r. zaprowadzony na rzecz gmin miejskich, podatek od lokali w wysokości 100% faktycznego komornego lub wartości czynszowej.

II. Rada Miejska uchwala:

„Zwrócić się do Ministerstwa Skarbu o wypłacenie miastu zaliczki w wysokości 30000000 mk. (trzydziestu miljonów marek) na poczet 30% udziału miasta w państwowym podatku dochodowym.

III. Rada Miejska Uchwala:

„W myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 65 z dnia 30/IV b. r. Nr. S. M. 2177, wystąpić do Ministerstwa Skarbu o udzielenie zaliczki na dodatki gmin do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego w wysokości 20000000 mk. (dwudziestu miljonów marek.

(Dokończenie nastąpi)

ZARZĄDZENIE Nr. 116.

Na mocy ustawy z dn. 4 kwietnia 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 29 poz. 232) w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 82 poz. 550), o państwowym podatku dochodowym, wszelkie dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, w pieniądzach lub w naturze, wysokość których, obliczona w stosunku rocznym, przekracza 300,000 mk., podlegają Państwowemu podatkowi dochodowemu według skali, określonej art. 27 Ustawy 4 kwietnia 1922 r. Podatek ten winien być pobierany drogą potrącania przy każdej wypłacie wynagrodzeń, i według rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 22 kwietnia 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 35 poz. 301), wydanego celem wykonania powołanej wyżej ustawy pobór tegoż obowiązuje od 1 lipca r. b.

Podając powyższe do wiadomości, polecam wszystkim Wydziałom i Instytucjom miejskim, dokonywującym wypłaty pensji podległemu im personalowi, aby, poczynając od 1 lipca r. b. należny podatek dochodowy, według skali określonej powołaną wyżej ustawą, pobierały od odnośnych płatników przez potrącenia przy każdorazowych wypłatach, uwidoczniając ten pobór w rubryce 18 listy płacy.

Na potrącone w ciągu miesiąca kwoty, Kasa Miejska wystawia odnośne pokwitowania, i po zaksięgowaniu kwot tych do sum przechodnich, wpłaca takowe do Kasy Skarbowej w Lublinie, przy wykazach, zawierających dane, niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń, w terminie do dni 14 po upływie tego miesiąca, w ktorym dokonano potrącenia. Wykazy tych potrąceń winny zawierać rubryki uwidaczniające: 1) Stanowisko, względnie rodzaj zajęcia pracownika, oraz imię i nazwisko tegoż, 2) ogólną sumę wypłaconą pracownikowi w pieniądzach, 3) wartość mieszkania w naturze (komu takowe przyznano z urzędu), 4) wysokość wynagrodzeń

dwóch poprzednich rubryk, obliczona w stosunku rocznym, 5) stopę %% podatku według skali art. 27 i 6, kwotę potrącenia na podatek dochodowy. Jeżeli w danym miesiącu pracownicy otrzymali i świadczenia w naturze (obuwie, ubranie lub inne), wartość takowych, obliczona według cen na 1 stycznia roku podatkowego, jako i kwotę przypadającego od tego podatku należy wykazać oddzielnie. Wykazy te winny sporządzać odnośne Wydziały i przesyłać do Kasy Miejskiej jednocześnie z listami płacy.

Wyciągi będących w mowie przepisów, podane niżej po dokładnem przestudjowaniu przez pp. Szefów Wydziałów, należy podać do wiadomości funkcjonarjuszy, sporządzających listy płacy personelu wszelkich kategorji, z poleceniem dokładnego zaznajomienia się z treścią tych że przepisów, jak również z przykładami dokonywania potrąceń, a to celem uniknięcia nieprawidłowości, jakie mogą wyniknąć przy niedokładnem ich zastosowaniu.

Lublin, dnia 31 maja 1922 r.

Prezydent miasta: *Szczepański.*

WYCIĄG

Z ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

DZIAŁ II.

Zmiany w opodatkowaniu dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Art. 25. Wszelkie dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (art. 3 ustęp 6 ustawy z 16 lipca 1920 r.), przewyższające 300000 marek, podlegają podatkowi dochodowemu na zasadzie przepisów działu II niniejszej ustawy.

Art. 26. Za podstawę podatku przyjmuje się wysokość uposażeń, względnie wynagrodzeń bieżących, otrzymywanych zarówno w pieniądzach, jak i w naturze, obliczoną w stosunku rocznym.

Dochody te opodatkowuje się w całości (art. 3 część II ustawy z 16 lipca 1920 r.), nie stosuje się do nich odliczeń (art. 10 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., względnie art. 3 niniejszej ustawy), tudzież zniżek i zwyżek podatkowych z art. 25, 26 i 28 ustawy z 16 lipca 1920 r, względnie art. 8 i 9 ustawy niniejszej.

Wartość pieniężna dochodów w naturze oblicza się podług ceny w dniu 1 stycznia roku podatkowego.

Art. 27. Podatek pobiera się drogą potrącenia przy każdej wypłacie — a mianowicie: od wynagrodzeń, których wysokość, obliczona w stosunku rocznym, wynosi:

ponad	300000 mk.	do	480000 mk.	potr. się	0.2%
„	480000 „	„	720000 „	„ „	0,3%
„	720000 „	„	1.000.000 „	„ „	0,4%
„	1000000 „	„	1800000 „	„ „	0,6%
„	1800000 „	„	2400000 „	„ „	1 %
„	2400000 „	„	3000000 „	„ „	1,7%
„	3000000 „	„	3600000 „	„ „	2,5%
„	3600000 „	„	4000000 „	„ „	3,5%

Podatek od wyższych uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę pobiera się w stosunku procentowym, przypadającym według skali art. 6 niniejszej ustawy.

Stopę procentową podatku oblicza się przy każdorazowej powtarzającej się wypłacie, przyjmując ją za podstawę rocznej cyfry dochodu.

W celu ustalenia stopy procentowej przy wypłacie jednorazowych wynagrodzeń dolicza się je do sumy ostatniego perjodycznego wynagrodzenia, obliczonej w stosunku rocznym.

Art. 28. Obowiązek potrącania podatku ciąży na władzach, urzędach jakoteż na instytucjach i przedsiębiorstwach i, wogóle na służbodawcach, wypłacających wszelkiego rodzaju wynagrodzenia.

Potrącone w ciągu miesiąca kwoty należy w terminie do dni 14 po upływie tegoż miesiąca wpłacić do właściwej kasy skarbowej z załączeniem

wykazu potrąceń, sporządzonego według przepisanego wzoru, względnie odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Wykaz ten, względnie odpis listy płacy, po uwidocznieniu na nim przyjętej sumy oraz daty przyjęcia, kasa skarbowa przesyła do właściwej władzy podatkowej I instancji.

Art. 29. Wymiar podatku przez władzę podatkową z reguły nie ma miejsca. Wyjątek zachodzi wówczas, gdy służbodawca albo nie wpłacił podatku wcale albo wpłacił za mało. W tych wypadkach władza podatkowa I instancji uskutecznia wymiar podatku. Od wymiaru służbodawca może odwołać się do izby skarbowej w ciągu dni 30 od dnia doręczenia mu wezwania. Odwołanie nie wstrzymuje egzekucji.

Kwoty nie wpłaconego w terminie podatku będą przymusowo ściągnięte od osób, wymienionych w części pierwszej art. 28 niniejszej ustawy, wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie i z kosztami egzekucyjnemi

Art. 30. Dla stwierdzenia obowiązku potrącania podatku oraz dla sprawdzenia, czy potrącenia podatku są uskutecznione prawidłowo i we właściwym czasie, władzom skarbowym przysługuje prawo delegowania urzędników do instytucji i osób, wymienionych w art. 28 część pierwsza niniejszej ustawy, celem przejrzenia i sporządzenia wyciągów z list płacy, umów i innych dokumentów, odnoszących się do najmu pracowników, względnie zbadania dokonanych wypłat.

Delegowani urzędnicy korzystają z uprawnień, przewidzianych w art. 62 ustawy z 16 lipca 1920 r.

Art 31. Na nieprawidłowe potrącenia podatku przez służbowców pracownicy mogą wnosić zażalenia w terminie do dni 30 od daty potrącenia do właściwej władzy podatkowej I instancji.

Od decyzji władzy podatkowej I instancji służy pracownikowi odwołanie w trybie, określonym w art. 29 niniejszej ustawy.

Art. 32. Służbodawca, który nie spełni obowiązku spłacenia podatku w myśl art. 28 niniejszej ustawy, ulegnie grzywnie w myśl przepisów art. 97 ustawy z 16 lipca 1920 r. i art. 24 niniejszej ustawy.

W razie świadomego podania nieprawdziwych okoliczności w listach płacy lub wyjaśnieniach, stosuje się analogicznie art. 99 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r.

Art. 33. Kto nie dopuści urzędnika, delegowanego przez władze skarbowe na podstawie art. 30 niniejszej ustawy, do wykonywynia czynności, przewidzianych w tym artykule, ulegnie w drodze sądowej karze pieniężnej od 10000 do 500000 mk. lub karze pozbawienia wolności do jednego roku, o ile nie podlega surowszemu ukaraniu wedle obowiązujących w poszczególnych dzielnicach ustaw karnych.

Do orzecznictwa w sprawach o przestępstwo, przewidziane w części pierwszej niniejszego artykułu, stosuje się przepisy art. 107 ustawy z 16 lipca 1920 r.

Art. 34. Kary pieniężne, nałożone na podstawie art. 33 niniejszej ustawy wpływają na rzecz Skarbu Państwa.

Art. 35. Do przekroczeń, względnie przestępstw, o których mowa w art. 32 i 33 niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 110 część pierwsza i art. 111 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*
Prezydent Ministrów:
(—) *A. Ponikowski.*
Minister Skarbu:
(—) *Michalski*

WYCIĄG

Z rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 kwietnia 1922 r.

celem wykonania ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Do art. art. 25—29 ustawy.

§ 19. Art. art. 25—29 ustawy zasadniczo zmieniają przepisy ustawy z

dnia 16 lipca 1920 r, dotyczące opodatkowania dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Główne zmiany są następujące:

1) dochodów wyżej wymienionych nie włącza się do ogólnego dochodu płatnika;
2) przedmiotem opodatkowania jest dochód bieżący, a nie osiągnięty w roku ubiegłym, poprzedzającym rok podatkowy;
3) za podstawę podatku przyjmuje się obliczoną w stosunku rocznym wysokość uposażenia, emerytury lub wynagrodzenia za najemną pracę przypadającą do wypłaty za pewien okres czasu.

Wynagrodzenie jednorazowe wzglednie wynagrodzenie za wykonaną pracę przypadające do wypłaty oprócz wynagrodzenia za pewien okres czasu dolicza się do wysokości ostatniego perjodycznego wynagrodzenia obliczonej w stosunku rocznym;

4) do dochodu z uposażeń służbowych emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę stosuje się wyższe minimum egzystencji aniżeli dochodów z innych źródeł;
5) przewidziane w dziale II dochody opodatkowuje się w całości i nie uwzględnia się odliczeń, zwyżek i zniżek podatkowych, o których mowa w art. atr. 10, 25 26, 28 ustawy z 16 lipca 1920 r. oraz art. art. 5, 8 i 9 ustawy z 4 kwietnia 1922 r.
6) podatek od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę oblicza służbodawca i pobiera drogą potrącenia.

§ 20. W związku ze zmianami przytoczonemi w poprzednim paragrafie, za dochód z uposażeń służbowych emerytur i wynagrodzeń za najemną precę uważać należy wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzach lub w naturze, jakie pracownik uzyskuje od służbodawcy ze swego stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy.

W szczególności należą tu:

1) uposażenia służbowe, dodatki osobiste, dodatki służbowe, remuneracje, tantjemy, z wyjątkiem tantjem, wymienionych w części pierwszej § 37 rozporządzenia Ministra Skarbu z 14 maja 1921 r., czesne taksy egzaminacyjne, promocyjne, wynagrodzenia od sztuki, akordowe, żetonowe, prowizje i wszelkie inne dodatki, jakąkolwiekbądź nazwę mające, pobierane przez oficerów, duchownych wojskowych, urzędników wojskowych, pracowników państwowych, samorządowych, i innych instytucji publicznych oraz przez pracowników pozostających w prywatnym stosunku służbowym lub w stosunku najmu pracy (urzędnicy prywatni, pomocnicy, robotnicy, służący i inni podobnego rodzaju pracownicy prywatni).

Wspomniane wynagrodzenia należy uważać za dochód bez względu na to, czy zapewnione są w sumach z góry ustanowionych (rocznie, miesięcznie, tygodniowo, dziennie), czy też otrzymywane według innych norm (przepisy służbowe, umowy, zwyczajne i t. p.). Nazwa wynagrodzenia oraz okoliczność, czy pobierane wynagrodzenie jest związane z uprawnieniem do emerytury lub nie, nie czyni żadnej różnicy;

2) dopłaty, wyznaczone na utrzymanie księżom świeckim i członkom zakonów regularnych z funduszów Państwa, samorządów lub z innych funduszów publicznych (uzupełnienia kongruy);
3) emerytury i zaopatrzenia, jakie pobierają wyżej wymienione osoby z powodu czasowego lub stałego przeniesienia w stan spoczynku albo po wystąpieniu z czynnej służby, względnie po zaprzestaniu pełnienia obowiązków z innych przyczyn, oraz zaopatrzenia, jakie wdowy i sieroty po wspomnianych osobach pobierają od służbodawcy, albo też z funduszów i kas, do których służbodawcy składają wkłady na emeryturę lub zaopatrzenie;
4) oprócz świadczeń w gotówce uwzględnić należy także wartość dochodów w naturze, otrzymywanych od służbodawców, tudzież wartość czynszową udzielonego bezpłatnie przez służbodawcę mieszkania. Do podległego podatkowi dochodu urzędni-

ków państwowych nie należy doliczać wartości czynszowej mieszkań służbowych lub gruntów w użytkowanie oddanych, za które czynsz potrąca się z uposażenia służbowego. We wszystkich innych przypadkach wartość mieszkania w naturze obliczyć należy w myśl § 32 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r. z uwzględnieniem postanowień części ostatniej art. 26 ustawy z 4 kwietnia 1922 r.

Natomiast wynagrodzenie z tytułu najmu pracy, stanowiące świadczenie wyłącznie za wynik pracy albo za wykonaną pracę, a nie wytwarzające w czasie trwania pracy stosunku zależności do pracodawcy i wskutek tego nie pochodzące od służbodawcy, należą do kategorji dochodów płynących z zajęcia zawodowego lub zatrudnienia o celach zarobkowych i podpadają pod dochód ze źródeł wymienionych w art. 3 ustęp 3 lit. „b“ ustawy z 16 lipca 1920 r. Tu przedewszystkiem należą wynagrodzenia za roboty na zamówienie, wynagrodzenia za pracę płatną od sztuki, a wykonaną dla potrzeb przedsiebiorstwa handlowego lub przemysłowego poza zakładem tegoż (przemysł domowy), następnie wszelkie świadczenia, jakie podatnicy otrzymują ze względu na swoje stanowisko od osób trzecich, bez względu na to, czy świadczenia te mają charakter datków obowiązkowych lub podatków dobrowolnych, a w szczególności:

a) dochód duchownych z opłat stuły, z opłat za odprawianie mszy, stypendji mszalnych i t. p. oraz z innych darów, jakie duchowni ze względu na swój urząd otrzymują,

b) dochód, który słudzy publiczni i prywatni (słudzy, woźni, portjerzy, dozorcy domów, kelnerzy i t. p) otrzymują w postaci datków lub podarków nie od służbowcy, lecz od innych osób za usługi lub ze zwyczaju przy pewnych sposobnościach.

Dochód duchownych z gruntów i budynków kościelnych ustala się w myśl §§ 25—32 rozporządzenia Ministra Skarbu z 14 maja 1921 r. i opodatkowuje się jako dochód ze źródeł wymienionych w ustępie 1 i 2 art. 3 ustawy z 16 lipca 1920 r.

Do art. 27 ustawy.

§ 21. Przy każdej wypłacie uposażenia, którego wysokość obliczona w stosunku rocznym wynosi ponad 300000 mk. do 4000000 mk. włącznie, pobiera się podatek według skali, załączonej do art. 27, drogą potrącania przez służbodawcę.

Przy wypłacie uposażeń przekraczających w stosunku rocznym 4000000 mk. podatek pobiera się również drogą potrącania przez służbodawcę, lecz według stopy procentowej odpowiedniego stopnia skali art. 6 (§ 6 ustęp 2 nin. rozp.).

O ile wysokość uposażenia ulegnie zmianie, należy już przy najbliższej wypłacie uwzględnić zaszłą zmianę i za podstawę potrącenia przyjąć kwotę zmienionego uposażenia, obliczoną w stosunku rocznym.

Stopę procentową podatku przypadającego od jednorazowych wynagrodzeń ustala się w ten sposób, że jednorazowe wynagrodzenie dodaje się do sumy dochodu obliczonego w stosunku rocznym na podstawie ostatniego perjodycznego uposażenia, podatek zaś potrąca się według otrzymanej w ten sposób stopy procentowej od sumy jednorazowo wypłaconego wynagrodzenia.

P r z y k ł a d y:

1) Wypłaca się pracownikowi miesięczne uposażenie za styczeń w kwocie . . . 60000 mk.

Wysokość tego uposażenia, obliczona w stosunku rocznym (60000X12) wynosi . 720000 „

Stopa procentowa od rocznego dochodu 720000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,3%.

Służbodawca potrąca zatem przy wypłacia wspomnianych 60000 mk. podatek w kwocie . . . . 180 „

2) Wypłaca się temuż pracownikowi miesięczne uposażenie za luty podwyższone z 60000 mk. na 80000 marek.

Wysokość tego uposażenia, obliczona w stosunku rocznym (80000X12) wynosi . 960000 „

Stopa procentowa od rocznego dochodu 960000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,4%.

Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianych 80000 mk. podatek w kwocie . . . . . . 320 „

3) Wypłaca się temuż pracownikowi miesięczne uposażenie za marzec . . 80000 mk.
i jednorazowe wynagrodzenie 100000 „
Razem . . . . 180000 „

Ustalenie stopy procentowej:

Wysokość perjodycznego uposażenia, obliczona w stosunku rocznym (80000X12 wynosi . . . . 960000 mk.
Jednorazowe wynagrodzenie 100000 „
Razem . . . 1060000 „

Stopa procentowa od rocznego dochodu 1060000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,6%.

Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianych 180000 mk. podatek w kwocie . . . . . . 1080 „

4) Wypłaca się pracownikowi w dniu 1 kwietnia uposażenie za pierwszy kwartał danego roku . . . . . . 300000 „

Wysokość kwartalnego uposażenia obliczona w stosunku rocznym (300000X4) wynosi . . . . 1200000 „

Stopa procentowa od rocznego dochodu 1200000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,6%.

Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie 300000 mk. podatek w kwocie . . 1800 „

5) Wypłaca się pracownikowi tygodniowe wynagrodzenie w kwocie . . . . 12000 „

Wysokość tego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym (12000X52) wynosi 624000 „

Stopa procentowa od rocznego dochodu 624000 mk. według skali art. 27 wynosi 0.3%.

Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianych 12000 mk. podatek w kwocie . . . . 36 mk.

6) Wypłaca się pracownikowi miesięczne uposażenie w kwocie . . . . 30000 „
tudzież miesięczne świadczenie w naturze, którego wartość pieniężna, obliczona podług cen w dniu 1 stycznia roku podatkowego, wynosi . 25000 „
Razem . . . . 55000 „

Wysokość dochodu uposażenia w pieniądzach obliczona w stosunku rocznym (30000X12) wynosi . . . 360000 mk.
Roczna wartość pieniężna świadczenia w naturze (25000 X12) wynosi . . . . . . 300000 „
Razem . . . . 660000 „

Stopa procentowa od rocznego dochodu 660000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,3%. Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianego uposażenia (30000+25000 mk.) podatek w kwocie . . . . 165 „

7) Wypłaca się pracownikowi uposażenie za październik . . . . 50000 „
tudzież za trzeci kwartał świadczenia w naturze, których wartość pieniężna, obliczona według cen w dniu 1 stycznia roku podatkowego wynosi . . . . 80000 mk.
Razem . . . . 130000 mk.

Wysokość dochodu z uposażenia w pieniądzach, obliczona w stosunku rocznym (50000X12) wynosi . . . 600000 „
Roczna wartość pieniężna świadczeń w naturze (80000 X4) . . . . 320000 „
Razem . . . . 920000 mk.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 920000 mk.

wedle skali art. 27 wynosi 0,4%. Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianego uposażenia (50000 +80000 mk.) podatek w kwocie . . . . 520 mk.

do art. 28 ustawy część pierwsza.

§ 22. Wszystkie osoby fizyczne i prawne (służbodawcy) wypłacające osobom zamieszkałym na obszarze Rzeczypospolitej uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzach lub w naturze, które wynikają ze stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy są obowiązane, poczynając od 1 lipca 1922 r. obliczać i potrącać podatek na zasadach wyłuszczonych w art. 27 oraz § 21 niniejszego rozpożądzenia.

Obowiązek potrącania podatku ciąży na urzędach względnie na kasach państwowych, związkach komunalnych i innych instytucjach publicznych, również w wypadkach wypłacania uposażeń służbowych ze źródeł wymienionych w ustępie 2 lit. d. art. 1 ustawy z 16 lipca 1920 r.

do art. 28 część druga i następna.

§ 23. Potrącone przez służbodawcę w ciągu miesiąca kwoty podatku winny być wpłacone do kasy skarbowej w terminie do dni 14 po upływie tegoż miesiąca.

Przy wpłaceniu służbodawca obowiązany jest złożyć w kasie wykaz potrąceń, sporządzony według przepisanego wzoru lub odpis listy płacy, o ile takowa zawiera dane niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Za niezbędne dane uważa się nazwisko i imię pracownika, rodzaj jego zajęcia, względnie wartość pieniężna wynagrodzeń w naturze, oznaczenie okresu czasu, za który wypłaca się wynagrodzenie, wysokość wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym, kwota potrąconego podatku.

Kasa skarbowa wystawia służbodawcy pokwitowanie na ogólną sumę wpłaconego podatku, przesyła wykaz, względnie odpis listy płacy do właściwej władzy podatkowej I instancji wraz z odnośnym pomocniczym dziennikiem przychodu.

do art. 29 i 30 ustawy.

§ 24. Wymiar podatku w wypadkach, gdy służbodawca nie wpłacił podatku w cale lub wpłacił za mało, uskutecznia władza podatkowa po sprawdzeniu wykazów (list płacy) względnie po zebraniu materjałów przez urzędników delegowanych na zasadzie art. 30.

do art. 38 ustawy.

§ 25. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; równocześnie wszelkie przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r. o ile są sprzeczne z ustawą z 4 kwietnia 1922 r. i z niniejszem rozporządzeniem tracą moc obowiązującą w zastosowaniu do wymiarów podatku dochodowego na rok 1922 i lata następne.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Prezydent miasta: *C. Szczepański.*

Szef Wydziału: *L. Radliński.*

OD ADMINISTRACJI.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Redakcja „Dziennika Zarządu m. Lublina“ (Magistrat) lub wnosić bezpośrednio do administracji „Dziennika‘. (gmach Magistratu, parter, pokój Nr. 3),

Treść Nr. 21-go:

-:- -:- -:- -:- **Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina.** -:- -:- -:- -:-

Wykonano w drukarni Miejskiej.